

SZÉKELYFÖLD

Politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hirlap.
Megjelenik hetenként kétszer: csütörtökön és vasárnap.

Kézdi-Vásárhely, 1902. március 27.

Csütörtök.

XXI. évfolyam 25. szám.

Előfizetési árak:

Egész évre 10 korona. Félévre 5 korona.
Negyedévre 2 korona 50 fillér.

Egyes szám ára 10 fillér.

A lap szellemi részét illető közlemények. Vajna
Károly szerkesztőhöz, az előfizetési és hirdetési
pénzek ifj. Jancsó Mózes könyvnyomdájába kül-
dendők.

Hirdetmények díja:
4 hasábs petisorsért, vagy annak helyéért 10 fillér.
Hivatalos- és árverési hirdetések külön díjtétel szerint.
Nyilttér sora 30 fillér.
A hirdetések s nyiltterek díja előre fizetendő.

Képviselő nélkül.

Kézdivásárhely, 1902. márc. 25.

A képviselőház összeférhetetlenségibíró-
sága — mint már ismeretes — ítélkezett és
képviselőnk: Benke Gyula, levonva a kö-
vetkeztetést, nem vezérigazgatói állását
hagyta oda, hanem mandátumát tette le.
Kézdivásárhely tehát ez idő szerint kép-
viselő nélkül van.

Befejezett ténnyel állunk szemben.
A miért politikai ellenfeleink egy félén
át a véletekig menő tevékenységgel küz-
döttek; elérték. Benke Gyula többé nem
képviseli e várost és újabb alkalom nyílt
a függetlenségi eszmék melletti harcoz-
lásra.

Küzdeni, a törvény adta jogokkal
élni, egy eszme diadalra juttatásáért har-
colni: magasztos, szép dolog.

Am mindjárt sokat veszít a legneme-
sebb küzdelem is erkölcsi értékéből, ha
abban a személyi érdekek istápolása az
uralkodó.

S ki állíthatná, hogy jelen esetben
politikai ellenfeleink — tiszteleta kivételek-
nek — csupán az eszméért küzdöttek volna?
Hiszen nyíltan bevallották a személy el-
leni küzdelmet is.

Más kérdés azonban, hogy igazságos
és méltányos volt-e a küzdelem a Benke
Gyula személye ellen és megint, hogy
hasznára, javára válik-e az városunknak és
polgárságának??

Teljesítette-e Benke Gyula kötelessé-
geit? Ez a kérdés, a melyre először fe-
lelnünk kell. És feleletünk — politikai el-
lenfeleinké sem lehet más, ha igazságo-
sak akarnak lenni — csak egy lehet: Benke
Gyula hiven, lelkiismeretesen megfelelt
kötelességeinek mindenekben. A képvi-
selőházban nem a szó, de a cselekvés
embere volt. Fényes szónoklatokat nem
tartott, de — mint pénzügyi téren elismert,
országos tekintély — esendben és komo-
lyan, sokat és lelkesen dolgozott. Az első
öt éves ciklus alatt mint a zárszámadási
bizottság rendkívül szorgalmas előadója,
a legnehezebb és igen sok szakképzett-
séget igénylő munkát az egész Ház elis-
merésére teljesítette. Ez érdemeiért a ki-
rályi kegy is magas kitüntetésben része-
sítette: a vaskoronarend lovagjává ne-
vezte ki. Az őszi megnyílt országgyü-
lésen a közbizalom a zárszámadási bizott-
ság diszes elnöki polezára emelte.

A választókerület érdekeitszintén szí-
vén viselte. Ugy a városnak, mint erköl-
csi testületnek, valamint összes kulturális
és humánus intézményeink ügyeit lelke-
sedéssel támogatta úgy fent, mint alatt,
s úgy erkölcsileg, mint anyagilag.

És az egyesek érdekében nem-e meg-
tette — pártkülömbőség és szemé-
lyi tekintetek nélkül, — mindenkinek,
a ki hozzá fordult, mindazt, a mire kér-
ték? Városunk polgárságából a szegényebb
osztály valódi jóltevőjét bírta benne, noha
ezt dobra soha sem ütötte, mert az az elv
vezette, hogy: „a mit a bal kezéd mivelt,
ne tudja meg a jobbik.”

Ha igazságosak és őszinték akarunk
tehát lenni: pártkülömbőség nélkül el kell
ismernünk, hogy Benke Gyula kötelessé-
geit egy a parlamentben, mint választó-
kerületével, annak minden polgárával
szemben férfias becsületességgel,
hiven teljesítette. És épen ezért — bár
tisztellel viseltetünk politikai ellenfe-
leink iránt — habozás nélkül kimondjuk,
hogy Benke Gyula ellen folytatott har-
cot nem lehet méltányosnak nevezni és
hogy lemondása városunkra nézve veszt-
ség. Városunk és polgársága érdekében
nem kívánhatunk tehát jobbat, mint azt,
hogy ha már ennek így kellett történnie,
az új képviselő mindenekben méltó utódja
legyen Benke Gyulának, kit polgártársai-
nak elismerése, szeretete és hálája vett
körül eddig s veendi a jövőben is.

A mi magát a választás tényének
rövid félév alatti ismétlődését illeti, azt
sem tarthatjuk szerencsésnek. Ujból fel-
ujulnak s valószínűleg fokozottabb mér-
tékben a pártszennvedélyek. Jööltek már
is bővében vannak s így a korteskedés
is nagyobb arányu, az izgatottság is több
lesz, mert a szabadelvűpárt hieit mélyen
bántja az ellenzék eljárása, hogy az alkot-
mányos többség akaratát nem méltányol-
ták s így újabb küzdelmet, újabb harcot
idézték föl.

A szabadelvűpárt mint egy tömör
phalanx fog bele menni a szabadelvűség
eszméinek diadalra juttatásáért s mint a
multban, úgy ezuttal is csak a tisztesség
eszközeit fogja a küzdelembe vinni. A
polgárság nyugalma érdekében ezt vár-
juk, ezt reméljük az ellenféltől is. Tegye
félre a személyeskedést s a választás ne
a személyek, de az elvek harca legyen,
melyből városunkra és polgárságára csak
üdv és boldogság fakadjon. Vajha ideje
korán megérténék ezeket mindenek, a ki-
ket illet!

Képviselő választás Kézdivásárhelyen.

Alig, hogy köztudomásu lett Benke Gyula lemondása,
már is épen egy tucat jelölt neve került forgalomba.
Ime a diszes névsor: Szabadelvű programmal:
Bernriedek Jenő (a Széll Kálmán veje), Kovács
Albert (a volt nemzeti párt alelnöke), Kovács
Pál, Lévy Lajos, Légrádi Károly, Dr.
Sámuel Lázár, Dr. Sinkovics Ottó, Báró

Szentkereszt Béla; Kossuthpárti függ.
programmal: Hoitsy Pál, Haviár Dániel, Ifj.
Kovács János; pártönkivüli programmal: Dr.
Török Andor polgármester. Hogy e nagy névsor
még fog növekedni, az valószínű; de jelenleg a
pártokban még teljes tájékozatlanság uralkodik. A
közp. választmány márc. 27-én tartandó ülésében
alakítja meg a választó küldöttséget s ugyan akkor
tüzi ki a választás napját, mely valószínűleg
április 19–25-ike között lesz megállapítva.

A székelvöldi tagosítások. Amint értesülünk
az igazságügyminiszteriumban e hónap 22-én az
igazságügyminiszter kezdeményezésére bizalmas
értekezlet volt a székelvöldi arányosítások és tagosítá-
sok terén felmerült panaszok orvoslása tárgyában.
Ez értekezletre, amelyen Mohay Sándor államtitkár
elnökölt, valamennyi székelvöldi képviselő hivatalos
volt, akik a meghívásnak szép számban eleget is
tettek. Beható észmeesere után abban állapodott
meg az értekezlet, hogy mindazokat a bajokat,
amelyeknek orvoslása az anyagi, vagy alaki jog
módosítását követeli, a nyár folyamán tartandó
székely kongresszuson fogja beható tanácskozás és
javaslattétel tárgyává tenni és óhajtsáit konkrét
alakban az igazságügyi kormány elé terjesztetni, a
netalán szükséges törvényhozási, vagy rendeleti
intézkedéseknél való felhasználás végett. Addig is a
székely képviselők Bedő Albert, Györfly Gyula és
Sebes Dénes képviselőket jelölték ki, mint olyano-
kat, akik az igazságügyi kormánnyal e kérdésekre
nézve az általános érintkezést közvetítsék.

Benke Gyula bucsuja.

Városunk volt érdemes képviselője a következő
levélben vett bucsut a szabadelvűpárt tagjaitól:

„Tekintetes ifj. Kupán József urnak, mint a
szabadelvű párt elnökének

Kézdivásárhely.

Jakabos Ágoston ottani lakos bejelentése foly-
tán a képviselőház összeférhetetlenségi ítélő bizott-
sága tegnap tartott ülésén takarékpénztári vezérigaz-
gatói állásom a képviselőszéggel összeférhetetlennek
mondván ki, értesitem tisztelt pártelnök urat, hogy
a képviselőház elnökéhez írott levélben a képviselő-
ségről lemondtam.

Midőn ekként magam részéről a következmé-
nyeket levontam, felkérem tiszt. pártelnök urat, szí-
veskedjék lemondásomat a párt tagjai tudomására
juttatni.

Nem akarok e percben a meghozott ítélet fe-
lett bővebben nyilatkozni, de hiszem hogy lesz idő,
midőn a történt igazságtalanság — megtoroltatik.

Képviselőségem egész ideje alatt mindig igye-
keztem nemcsak a város, a polgárság, de az egye-
sek érdekeit legjobb tehetségem szerint előmozdítani
és azon voltam, hogy polgártársaim bizalmának
lelkiismeretesen megfeleljek.

Hálát vagy elismerést ezért nem vártam, de
azt soha sem hittem, hogy igaztalanok lesznek
írántam.

Ezen lelki behatás alatt veszek bucsut Kézdi-
Vásárhely polgárságától és arra kérem tiszt. párt-
elnök urat, hogy sziveskedjék párthiveink előtt írá-
nyombani meleg rokonszenvükért és a szabadelvű-
ség érdekében mindig tanusított kitartó érdek-
désükért hálás köszönetemet kifejezni.

Fogadja tiszt. pártvezetősége irántam nyílvánított jó akarásukért és őszinte meleg barátságukért — örök hála.

Budapesten, 1902. március 22-én.

Kiváló tisztelettel:
Benke Gyula.

Tisza Kálmán.

Magyarországnak nevezetes halottja van. Tisza Kálmán, majdnem 15 éven át Magyarország miniszterelnöke, múlt vasárnap reggel 7 órakor budapesti palotájában 72 éves korában hosszas betegség után meghalt, körülvéve neje Degenfeld Ilona grófnő s fiai: István, Kálmán és Lajos grófok s családjaik által, az egész ország érdeklődése között, az uralgó részvéte mellett.

Tisza Kálmán egyike volt legtöbb észszel megáldott államférfiainknak. Már ifjúságában népszerűség, diadal vette körül; férfikora munkában, a hazáért és királyért való munkában töltötte el s bár sokan vannak, kik a kormányzása alatti másfél évtizedet az u. n. Tiszakorszakot nem számítják az ország boldog korszakai közé, agkorában is tisztelt, tekintély és nyugalom jutott osztályrészül. Halála az egész országban részvétet keltett s a részvételben első a király, ki a következő szép táviratot küldötte a grászoló családhoz:

„Mély meghatottsággal vettem édes atyja elhunytának hírért és teljes szívvel osztom a család és az ország gyászát. A boldogult államférfiuban kedvelt híveket vesztettem el, kinek emlékét siron túl is mindenkor hálás kegyelettel fogom megőrizni.
FERENCZ JÓZSEF.”

Tisza Kálmán temetésén Geszten a királyt Apponyi udva nagy képviselte, a kormányt meg Fejérváry, Darányi és Cseh. A budapesti beszterelésen Berzeviczy beszélt. Geszten Tallián Béla alnök, a ki a képviselők küldöttségét vezette tartott beszédet. Tetemeit Geszten helyezték nyugalomra, hova — saját kívánsága szerint nem Nagyváradon, hanem Csabán át szállították. Halála hírére Kézdivásárhelyen is több helyen kitűzték a gyászlobogót: a ref. egyházközség részvétirában fogja részvétét nyilvánítani.

Az elhunyt családja a következő gyászjelentést adta ki: Borosjenői Tisza Kálmáné a maga és gyermekei: István, ennek neje, Tisza Ilona és fiuk István; Paulina, ennek férje, Radvánszky Béla és gyermekeik Kálmán, Béla és Dóra; Kálmán, ennek neje, gróf Keglevits Erzsébet és gyermekei: György, Imre; Lajos és az egész rokonság nevében fájda-

lomtól megtört szívvel jelenti, hogy a legjobb férj, apa, nagypapa, após és rokon, borosjenői Tisza Kálmán, 1902. március 23-án, életének 72. és boldog házasságának 42. évében, hosszú szenvedés után elhunyt. A meghaldogult hült tetemei kedden, március 25-én, délután 3 órakor a meghaldogult budapesti lakásán (VIII. Főherceg Sándor-utca 14. sz.) tartandó gyász-szertartás után 26-án fognak a geszti családi sírboltban örök nyugalomra helyezettetni. Budapest, 1902. évi március hó 23. Áldás emlékére!

A társadalom a gyermeknevelés szolgálatában.

Irt: Tóth Kálmán.

II.

Lássunk különben néhány esetet azok közül a melyek miatt a tanítónak csaknem nap nap mellett bíraskodnia kell, elvesztegetvén ezzel sok drága időt, a mit különben osztálya előhaladásának biztosítására fordíthatott volna.

— Tanító ur, — mondja egyik, — Pista és Gyuri a mint tegnap délután haza felé mentek, a falakat befirkálták s azokra mindenféle illetlenségeket írtak. Máskor meg azt hallja a tanító, hogy egyik tanítványa hazamenet minden kaput megdöngöztet s minden esengővel bíró házba becsengetett.

Az sem ritka eset, a mikor azt kell hallania az osztályvezetőnek, hogy több tanítványa az utcán egymást lökdösve, egymás után követ vagy arat hajigálva s illetlen szokat kiabálva ment végig.

Más alkalommal ismét azt hozzák a tanító tudomására, hogy a fiuk közül többen, a mint az iskola közvetlen közelétől eltávoztak, cigarettára gyújtottak s hogy e cigarettavégeket részint az utcán, részint a kávéházakban s egyéb mulatóhelyeken szedték össze.

Nem egyszer meg az a pánasz merül fel, hogy ezen meg ezen osztályból való nagyobb fiu, vagy olyan csavargóféle iskolakerülő megverte tanítványunkat, a kinek vagy a kiknek különben máskor s halálos aggodalmak között kellett haza menniök a feletti félelmükben, hogy rendszeres üldözőjük meglátja s megveri őket.

Habár a ritkább esetek közé tartozik is, mégis előfordul az is, hogy egyik-másik gyermek 40--50 fillérrel, sőt néha 1—2 koronával zsebében másod vagy harmadmagával bemegy nyalakodni a cukrászdába, sőt a korezmába is, hogy 1—2 pohár pálinkát vagy egy pohár sört igyék.

A lopás miatti panaszok meg éppen sűrűn fordulnak elő; az e nemű fegyelmi esetek bízhetetlen nagy száma tesz róla tanuságot. Lop a gyermek gyümölcsöt a piacon, a kertekben, a szőlőkben s a boltból, a hová vásárolni jár, minden keze ügyébe eső tárgyat. Ugyanezt teszi a heti és országos vásárok alkalmával, a mikor is különösen jó alkalmak nyílnak a gyermek lopási hajlamának a kielégítésére.

Ki győzné azonban elősorolni a gyermekek mindazon illetlen, sokszor meg éppen bűnös tetteit, a melyeket azok az iskolán és családon kívül elkövetnek s a melyek közül egyik-másik több esetben a gyermek egész életére károsan kialakító hatást gyakorol.

Azt hiszem azonban, hogy már az itt feltüntetett esetek is nyilvánvalóvá teszik ama tény, hogy a gyermek nevelésének az otthon és az iskola kapujánál megszakadnia nem szabad s hogy folytatódnia kell e munkának azon túl is.

De ha ez így van, vajon lehet-e még csak ol is képzelni a sikert a felnőttek támogatása és segítségével nélkül éppen azon a téren, a hol az alkalom a rossz elkövetésre lépten-nyomon előfordul? Bizonyára nem, a mint azt eddigelé különben tapasztaltuk is.

Az a kérdés már most, hogy miként lehetünk mi felnőttek részesei a család és iskola nevelői munkásságának? Egyszerűen úgy, ha megszokjuk figyelmünket az utcán vagy bármely helyen az előttünk ismeretlen s ránk nézve idegen gyermekekre is kiterjeszteni. Ha nem hagy ezután is érintetlenül a gyermekek utcái rakoncátlanokodása szeretettel, valamint teljes jóakarattal megátoljuk a gyermekeknek a szülők és tanítók távollétében folytatott rendtelenségeit s a mennyiben módunkban van, az esetet a tanítóval vagy szülével közöljük.

Ily módon a gyermekek, főleg ha otthon a szülők s az iskolában a tanítók által is gyakorta figyelmeztetve lennének a felnőttek ellenőrző jogára, megszoknák a felnőttek mindenikében szülők és tanítók helyettesét tekinteni, a kiknek pusztá jelenléte is elegendő lenne oly események megállítására, a melyek tiltva vannak.

Kell-e ezek után bővebben bizonyítani, hogy a művelt társadalom tagjainak a nevelés munkájába való ezen bevonása aerát nyitna meg, a melyben a család és iskola munkájának eddig sokszor meddőn lefolyt időszakát a gyümölcshozó évek váltánák fel. Nem joggal remélhetnők-e, hogy az iskola oly hatalmas nevelő i tényező birtokában, mint a minő a társadalom, feladatát ugy nevelési, mint tanítási tekintetben, mely utóbbinak végzésére sokkal több idő eshetnék, sikeresebben, nagyobb eredménnyel lenne képes megoldani?

TÁRCSA.

Soha — mindörökké.

— Irt: Szánthó Vitus. —

Tavaszi ébredés!

Mennyien és mennyire is várnak téged, a természet új születési korszakát.

Ébredés volt akkor is!

Mély álmából ébredt alvó nemzetűk. Letargikus álmában mi sem zavarta őt.

De jöttek az eszmék!... Nyugatról keletré orkánként zúgott át a szabadság szele s megmozdult ez alvó nemzet is.

Szétszaggatta századok kovácsolta rabbilinéseit, mely oda kötötte őt ezeréves nyughelyéhez, hogy megrengett az ég és föld belé!

S aztán jöttek a dicső küzdelmek!...

Az alvó oroszán megrázta bozontos sörényét s csak úgy hullottak alá az abba fogázott hitvány parasiták!...

És jött a perzsesztő nyár égető sugarával. És küzdött tovább az álmából ébredt százszívű oroszán... Küzdött addig, míg utolsó szíve is meg nem semmisült!...

* * *

Ott folyt valahol a harez a szászvárosi síkon. S míg a bűnbőlő ágyuk s csatazaj hevében az ifju

Romváry hadnagy szívét csak a honszeretet lángja fogta el, addig távol a hegyos, völgyes magyar Spártának, Háromszéknek egy kis falujában egy gyöngéd szív mennyit epkedett, vágyakozott a titánként küzdő ifjuért.

Mintha vissza esengene fülébe a bucsuszó, mintha ott égne arezán az utolsó eső, mely a végtelen fájdalom, az örök szenvedés végső lehetete volt...

Soha — mindörökké!...

Egy élettörténet e két szóban... Öröm, boldogság, fájdalom, szenvedés, mit e két szó kifejez.

Menyire reménytel, mennyire vágygally vált el a két ifju szív egymástól!...

Nem gondoltak soha a fájdalomra, s a boldogságot mindörökké tartónak hitték.

A székely ágyuhős már esendes, örök álmát aludta az anyaföld szívében, mikor a kis sereg szomorúan haladt a sík Barcaságon át.

Fáradt volt az oroszán csapat, pihenésre volt szükség.

Nem messze hívogatóan integetett egy kis falu fehér lő tornyával. Fáradtan, megtörve értek oda a hős fiuk.

Romváry hadnagy pihenőt vezényelt s a kis csapat csakhamar szétszórt. Ő pedig, mintha csak a szülei ház fogadója, lovagolt be a Szerenyék kúriájára, hova nemcsak a pihenés, de szíve is delejként vonzotta.

Szerény Margit, a kököres szemű ifju leány bevesen dobogó szívéhez szorította kezét, mintha érezte volna előre boldogságának utolsó óráit.

A nap már kezdett aláhanyatlani a hegyek ormain s a két ifju még mindig együtt szötte a jövő boldogságát a parki sétányon.

Csak a hegyek ormairól visszanzó napsugár, a kéklén mosolygó égbolt, s a kerti virág mesélhetne sokat a két ifju utolsó találkozásáról.

A nyári tikkasztó melegséget a langyos esti szél váltotta föl s a kis csapat indulásra készen állott.

Rövid volt a pihenés, de elég arra, hogy nyílt erővel indulhassanak el a titáni küzdelemre.

Romváry gyöngéden tartá karjai között ifju szerelmest, kinek szeméből a fájdalom és bucsu könnyek harmat gyöngyökként pergették alá az aranyzinór atillán.

Mintha egygyé forrt volna össze a két szív, ugy állott ott a két ifju.

Az utolsó bucsusókot is egymásra lehelték, az eskü is elhallzott: „Nem hagylak el soha, tied leszek mindörökké!”...

Igen! Soha — mindörökké!

S Romváry elindult kis csapatával a nagy utra az — utolsóira.

Szerény Margit pedig áldást küldött ifju jegyese után s buzgón imádkozott hazája s szerelmese diadaláért.

IRODALOM.

„Kis Lap.” Forgó bácsinak ez a régen bevált gyermeklapja, formában és tartalomban megifjodva folytatja nemes hivatását a gyermek nevelés körül. Hétről-hétre sok gyönyörű képpel és olvasni valóval megrakodva köszönt be előfizetőihez, egyformán szórakoztatva és oktató az apróságot. Forgó bácsi és Roboz Andor szerkesztők az íróknak egész seregét mozgósítják, hogy a „Kis Lap” változatos és bő tartalma ne csak mulattassa, hanem gyönyörködtesse is a kis olvasókat. Mind ennek a hegyébe a „Kis Lap” gyermekújság előfizetési ára olyan csekély, hogy minden szülő könnyen megszerezheti. Negyedévre csak 2 korona. Megrendelő cím: „Kis Lap” kiadóhivatala Budapest, Kerepesi-ut 54.

A székely kérdés iránt országossá lett az érdeklődés s ennek az érdeklődésnek a fölkelésében nagy érdeme van a Magyarországnak, mely a mellett, hogy a hazai és külföldi eseményekről teljes mértékben tájékozza olvasóit, világos képet ad arról a nagy veszedelemtől, mely az egész országot fenyegeti a nemzetvédő szókelység pusztulásában. Nagy nemzeti hivatást teljesít azzal is a Magyarországnak, hogy ápolja a régi tiszta magyar erkölcsöket, nyelvben szellemében tiszta magyar, gondosn elkörüli a fiatal nemzedék lelkét méltóvaló léhaságokat, szenzációkat. Párt-, felekezeti és osztálypolitikát nem üz, hanem a magyar faj egységét, megerősödését, közös célú munkásságra való sorkontestét szolgálja. E mellett tapuskodnak vezérezékei, társai s e mellett tanuskodik minden rovata. Nagy lelkesedéssel szolgálja a nemzeti oktatás ügyét, mint a nemzeti politika legnagyobb erősségét s e munkában a szerkesztőt, Benedek Eleket, a nemzeti kultúra napszámásai igazi lelkesedéssel támogatják. Rendes cikkeitől Benedek Eleken és Györfly Gyula főszerkesztőn kívül: Bedő Albert, Jancsó Benedek, Gaál Mózes, Földes Géza, Gondos Sándor stb. s társairól: Benedek Elek, Gaál Mózes, Jakab Ödön, Lengyel Laura, Szana Tamás, Veriessy Gyula, K. Simó Ferenc, Somogy Endre, Csulak Lajos s még egész sora a jeles íróknak. A Magyarországnak minden nap közli eredeti tárcát. A nagy gonddal szerkesztett lap, mely minden nap délután jelenik meg, a legolcsóbb lap ez idő szerint. Előfizetési ára egész évre 14 korona, félévre 7 korona, negyedévre 3 kor. 60 fill. s egy hónapra 1 korona 20 fill. Kiadóhivatal: Budapest, Szentkirályi-utca 28/a.

A Budapesti Napló nemcsak keletkezésének történetében új és eredeti, de a közönség szimpatiainak gyors felkeltésében is eddig nem látott példát mutat. És minden szám arra vall, hogy a Budapesti Napló megérdemli ezt a támogatást. A Budapesti Naplónak friss és megbízható értesülései, lelkes, temperamentumos, komoly, tartalmas hatásukban valósággal

szenzációs politikai cikkei, a melyek nyomtatékossá teszik a politikai sulyra döntő jelentőségű újság véleményét, tárczarovatának magas irodalmi színvonala, gazdag informatív anyaga, kitűnő értesülései, kimerítő ötletes, változatos, eleven rovatai s mindenrendű közleményeinek változatossága és folyton gyarapodó bősége: napról-napra ékesszólóan tanuskodnak arról, hogy a Budapesti Napló fényesen megfelel a legvérmesebb várakozásnak is.

A Budapesti Napló szerkesztősége nem családott a közönségben, amely nagy szeretettel karolta fel ügyét az első perzektől fogva. És hogy a közönség se családójék benne, arra válvetve, szakadatlan buzgósággal és lelkesedéssel törekszik. A szerkesztőség, amelynek belső tagjai napról-napra egész erejévelkesedését, összes hírlapírói kvalitásait viszi a harcra, hűséges szövetségesei ebben a külső munkatársak díszes serege is.

De maga a szerkesztőség belső gárdája, rendes munkatársainak sora újabb olyan erősséget kapott, a mely hozzácsatolta a magyar irodalom legnagyobb büszkeségét, a világirodalom egyik legragyogóbb alakját. Jókai Mór, a magyar nemzet koszorusa ezentúl kizárólag a Budapesti Napló hasábjain adja közre kincseit és állandó diszünk gyanánt minden időkre a Budapesti Napló kötelékébe van csatolva. Uj regénye most folyik a Budapesti Napló hasábjain és gondoskodás történt róla, hogy minden ujonnan belépő előfizetője a Budapesti Naplónak, esonkítatlan megkapja e remekművet mihelyt közlése véget ért. Nyomban utána megindul a Budapesti Naplóban, már április elején Jókai Mór most készülő regénye, az Uj század, a mely újabb csodába fogja ejteni a kiapadhatatlan génusz hódolójának tengersokaságát.

Olvasóink figyelmét újból is felhívjuk, a Budapesti Napló-ra és ismételve a legmelegebben ajánljuk ez újságot.

NAPI HIREK.

— A honvédség köréből. A m. kir. honvédelmi miniszter a Rendeleti Közlöny legutóbbi száma szerint áthelyezte: A d o r k ó Zoltán hov. hadnagyot Debreczenből és Sijan Vazul hov. hadnagyot Zággrából a 24-ik honv. gyalogezred 3-ik zászlóaljához Kézdivásárhelyre.

— Kinevezés. A vallás- és közoktatásügyi m. kir. miniszter Benedek Irma okl. tanítónőt kinevezte a peselneki m. kir. áll. iskolához rendes tanítónővé.

— Uj apát. A király Imets Fülöp Jákó Gyulafehérvári kanonokot kinevezte a Szent Mihályról nevezett iudnai apáttá.

— Romváry Elemér tüzérhadnagy, a 3-ik üteg-nél — olvassa fennhangon Szeremey.

Egy éles sikoly volt a válasz és Margit ájtultan hanyatlott le a terem parkettjére.

Alig tért eszméletre az ifjú leány, s már Szeremeynek tudtuladták, hogy Romváry a kastélyban fekszik.

Tehát mégis igaz! A kitől nem rég, még annyi fájdalommal vált meg, hogy aztán annál boldogabb legyen a viszontlátás, ott fekszik élet-halál között boldogságuk egykori színhelyén.

„Soha — mindörökké!” — csengett vissza az ifjú leány fülébe az eskü s ime milyen láthatatlan a sors hatalma.

A viszontlátás megrázó volt! Mintha Romváry is fölészmél volna egy perzetre, a hangos zokogásra fölnyitá homályos szemeit s mereven nézett a mellette térdelő leányra.

Halvány ajkai szakadozottan mozogtak s akadozva suttogta: „Soha — mindörökké!” S feje alá hanyatlott, s a hős fiu, örökre lehunyta szemét, a nélkül, hogy láthatta volna még egyszer a mellette térdelő leányt, kinek boldogsága szállt sirba az ifjú hős-sel, kit el nem hagyott s o h a, s ha itt a földön nem is, de ott fent az óvé let mindörökké...

Aldoboly, 1902.

— Kinevezés. A m. kir. miniszterelnök, mint belügyminiszter altörzsi Dr. Csoboth Simon m. kir. honvédelmi miniszteri titkárt, miként a múlt évben a folyó év tartamára is kinevezte a budapesti közgazgatási tanfolyam vizsgáló biztosságá. Gratulálunk megynék érdemes szülöttjének a megtszáló megbízatáshoz!

— Egy jó asszony halála. Welnreiter György kézdívásárhelyi sörgyárost r. k. egyházi volt főgondnok köztisztviselőben állott felesége sz. Podhora Juliánna asszony március 23-án hosszantartó súlyos gyomorba következtében szerető családjá nagy bánatra elhunyt. A boldogul urnó egyike volt azon áldottlelkű jó nőknek, kik — élükön Szentkereszty Stephanie Báronővel — Kézdivásárhelyen megalapították az árvaházat, öregek-házát, Rudolf kórházat s a vallásosság terjesztésére a szegény kath. egyházakat, templomokat segélyező „Kézdivásárhelyi Oltáregyesületet”; mindenik human egyesületnek s a jótékony nőegyletnek is egyik legbuzgóbb, áldozatra kész alapító választmányi tagja, az Oltáregyesületnek tárnok, később alelnöke volt s így emléktől jóságos eszedekelőit sokáig meg fogják őrizni a jók szívében. Temetése a város és vidék nagy részvéte között mult kedden délután volt. A sirnál Balázs F. törzsi plebános szép beszédben emlékezett meg az elhunytól. Elhunytától bánatos családj a következő gyászjelentést adta ki: Alólirottak igaz bánattal, mélyen lesújtó, vigasztalhatatlan szívvel tudatjuk, hogy a gondos, családjának élő, jóságosan szerető drága feleség, édes anyja, nagyanya Welnreiter Györgyné szül. Podhora Juliánna életének 63-ik, boldog házasságának 46-ik évében hosszas betegség és vallási kötelemi ájtatos elvégzése után, március 23-án délelőtti 12 órakor megszűnt élni. Drága halottunkat a római katolikus egyház szertartása szerint március 25-én d. u. 3 órakor fogjuk a Kézdivásárhely-kantari. kath. temetőbe lévő családi sírboltba az örökké tartó nyugalomra elhelyezni. Lelekért az engesztelő szent mise áldozat március 26-án d. e. 8 órakor fog a róm. kath. templomba az egek Urának bemutatni. Emléket hálás kegyelettel megőrizük. Nyugodjék esendesen! Welnreiter György, bánatos férje. Welnreiter János, fia, ennek neje, Tóth Vilma. Unokái: Welnreiter Vilma és Erzsike. Kájdos Ottília, mint nevelt leánya, annak férje Schmidt Ede m. kir. főállatorvos. és gyermekei.

— Diszokmány átadás. A magyar vöröskereszt egyesület legfőbb védőasszonya Mária Valéria főhercegnő — mint irtuk — Baló László polg. isk. igazgatónak és K. Csiszár József kereskedőnek érdemeik elismerésül diszokmányokat küldött. Az önzetlen munkásság szép elismerését tartalmazó diszokmányokat f. hó 22-én adta át a kitüntetetteknek egy küldöttség a vöröskereszt egyesület nevében. A diszokmány szövege a következő:

En Mária Valéria ausztriai főhercegnő, magyar királyi hercegnő, a magyar szent korona országai vöröskereszt együletének legfőbb védőasszonya figyelembe véve magyar-hungári Baló László kézdívásárhelyi polg. isk. igazgató-tanárnak a kézdívásárhelyi vöröskereszt választmány főjegyzőjének a nevezett emberbaráti és hazafias egyesület körül szerzett, Nekem tudomásomra hozott kiváló érdemeit, azoknak méltó elismerésül és a jövőre való buzdításul ezen diszokmánynak kiadását elrendeltem és azt sajátkező aláírásommal láttam. Kelt Wallseban, 1902. febr. hó 16-án Mária Valéria főhercegnő s. k. Ugyanigy hangzik a K. Csiszár József-é is.

— Vesztség miatti ebzárlat. Az 1888. évi VII. t.-cz. 68. §. 2-ik bekezdése alapján ezennel közhírré teszem, hogy a város területén egy szakértőleg megállapított ebvesztési eset következtében Kézdivásárhely városban az összes ebekre kiterjedőleg mai naptól számítandó 40 napi zárlat rendeltetett el. Felhívom ez alapon az összes eb tulajdonosokat, hogy a fenti határidő alatt ebeiket elzárva és megkötve tartassák, mivel azok korbólása esetén ki fognak irtatni s tulajdonosaik ellen az 1888. évi VII. t.-cz. 104. §-a i) pontja alapján 200 koronáig terjedhető pénzbüntetés fog alkalmaztatni. Kézdivásárhelyt, 1902. március 24-én. Boda Gergely h. rendőrkapitány.

Kiadóaptulajdonos: Ifj Jancsó Mózes.
Felelős szerkesztő: Vajna Károly.

Hirdetések.

Hirdetmény.

1901. év november hó 10-én általam ki-sorsoltatott asztal 272 számmal nyere-meg, mai napig tulajdonos nem jelentke-zett felhivom a nyerőt

14 napon belül
átvétel végett jelentkezni.

Kézdi-Vásárhelytt, 1902. márcz. 24.

(64. 1-1.)

Mazinger József,
asztalos mester.

Hirdetmény.

A „Kézdivásárhelyi Kiségitő Takarékpénztár részvénytársaság” folyó év május hó 1-től kezdve a kikölesönzési kamat-lábat

6%-ban és 1%
kezelési költségben állapítja meg.

A betétek után ez utánis

4 1/2 %-ot fizet.

A tőke kamat adót az intézet hordozza további intézkedésig.

Kézdivásárhely, 1902. márczius hó 15.

(56. 3-3.)

Az igazgatóság.

H I R D E T É S

A kászon-altizi fehérkői borviz-forrás 10 évre haszonbérbe kiadó, értekezni lehet Dávid Gyulánál Kézdivásárhelytt.
Ezen borviz egyike a székelyföldi ásványvizeknek, mely páratlan a maga nemében, s az 1890. évben lett Dr. Lengyel Béla egyetemi ny. r. tanár által vegyelmezve, ez okból a fehérkői Szent István-forrás vizét a vizek legjelesebbjei közé sorolta, földes savanyviz, dus gazdag kötött szénsav tartalmánál fogva kitűnő borral, vagy szyluppal vegyítve, hatása mind gyógyszer veso, lép, máj, gyomor, hökhurut, sőt hughólyag kövesedésnél különös hatás-sal bír.

(26. 10-12)

H I R D E T É S.

A márkosfalvi ev. ref. egyházközség tulajdonát képező kántori lakhelyen levő épületek (ház, csűr és sütőház) 1902. évi május hó 4-én délután 1 órakor nyílt árverésen elfog-nak adatni. Az árverési feltételek az ev. ref. lelkészi hiva-talnál megtekinthetők.

Márkosfalván, 1902. márczius hó 25-én.

(65. 1-1.)

Az előljároság.

MEGHIVÓ.

A sepsiszentgyörgyi kerületi betegsegélyző pénztár f. évi márczius 23-ára hirdetett közgyűlését a tagok elégtelen száma miatt nem lehetett megtartani.

Ennélfogva f. évi **április 1-re** délután 2 órakor tartandó közgyűlésre a munkaadókat és alkalmazottakat ismételtlen meghívjuk s egyuttal megjegyezzük, hogy e közgyűlés az alapszabály 27. §-a 9. pontjainak negyedik bekezdése értelmé-ben, tekintet nélkül a megjelent tagok számára, határozat képes lesz.

Sepsi-Szentgyörgy, 1902. márczius 23.

(66. 1-1.)

Az igazgatóság

Budapesti Napló

főszerkesztő:
Vészi József.

Felolós szerkesztő:
Braun Sándor.

Magyarország legnépszerűbb, legkedveltebb, legoliosabb napilapja.
Ujabbban állandó díszre gyanánt magához csatolta

Jókai Mór

egész irodalmi munkásságát

JÓKAI MÓR-nak

a Budapesti Naplóban most folyik

„A MI LENGYELÜNK”

ezimű regényét már 2 hét mulva történendő befejezése után, tehát az egész regényt

ingyen

megküldi valamennyi előfizetőinek.

Április elején ismét

uj JÓKAI regényt

közl a BUDAPESTI NAPLÓ

„UJ SZÁZAD”

ezimen, amelyet a koszorus író a napokban befejez.

Előfizetés: egész évre 28 kor. (14 frt), félévre 14 kor. (7 frt), negyedévre 7 kor. (3 frt 50 kr), egy hónapra 2 kor. 40 fillér (1 frt 20 kr.)

A BUDAPESTI NAPLÓ kiadóhivatala.

VIII., József-körut 18.

(63. 1-3.)

Csak RETHY-félet fogadjunk el

A valódi Rethy-féle pemetefű-czukorka csak a készítőnél vagy az alábbi gyógyszertárakban

apható:

Kézdivásárhely
Kovács Ferencz
gyógyszertárában.

(179. 5-7)

Hirdetések olcsó áron felvételnek
e lap kiadóhivatalában.